

Je kunt overal van leren, vindt melkveehouder Govert de With uit Driebergen. Niet alleen van studiegroepen en vakbladen, maar juist ook van tankmelkuitslagen. En die kennis betaalt zich uit: bijvoorbeeld in een extreem laag gemiddeld tankcelgetal (55.000) en veel werkplezier. “Naarmate je langer boert weet je dat je goed moet opletten om er snel bij te zijn.”

Melkveehouder Govert de With gaat voor complete diergezondheid

Oog voor al

Het is begin juli en er is een hittegolf voorspeld. “Dat komt elk jaar wel voor. De hitte vraagt om extra aandacht, bijvoorbeeld bij het dippen van de spenen, omdat bacteriën veel sneller groeien. Ik maak de boxen tweemaal per dag schoon en ik zorg ervoor dat de weerstand goed is, door ze vaker en goed bij te voeren.” Op het melkveebedrijf lopen 105 koeien. De koeien gaan ’s zomers naar buiten, maar tijdens de hitte minder. “Ze komen dan ’s middags binnen. En als het echt warm is, dan weid ik ze ’s nachts. Dat zal deze week nog wel een keer gebeuren.”

In 1997 nam Govert het bedrijf over van zijn vader, destijds met zo’n vijftig koeien. Het is een echt familiebedrijf, want grootvader De With begon al in 1922 op

dezelfde plek in het Utrechtse Driebergen. “Ik wilde van jongs af aan al boer worden. Het zit in de genen denk ik.”

Bijleren

Al sinds 1990 werkt hij op het bedrijf, en bijblijven doet Govert door bijvoorbeeld vakbladen te lezen. En hij zit bij een VVB-studieclub, waarmee hij diverse bedrijven bezoekt. “Dan zie je ook eens hoe een ander het doet. Zo was ik eerst heel huiverig voor droge mestfractie in de boxen, maar daar ben ik mee begonnen naar aanleiding van zo’n excursie. Hetzelfde geldt voor selectief droogzetten. Nu zet ik 10 procent met antibiotica en orbeseal droog, de rest met alleen orbeseal. Het bevat super, de dierdagdosering is hierdoor gedaald naar

2,1.” Het lijkt alsof Govert oog heeft voor alles: het bedrijf heeft een tankcelgetal van 50.000, is al jaren *S. aureus*-onvervuld, is IBR- en BVD-vrij gecertificeerd, leptospirosevrij, heeft Paratbc status A en doet mee aan Uiergezondheid Tankmelk, dé Mineralencheck, Worminfecties Tankmelk, Neospora Tankmelk, Salmonella Tankmelk.

“Je begint eraan omdat je benieuwd bent naar hoe het zit op jouw bedrijf, zodat je niet achter de feiten aanloopt. Zo houd ik met de Mineralencheck bijvoorbeeld in de gaten of ik niet te veel of te weinig mineralen bijvoer.” En hij kijkt naar elke uitslag van GD of er uitschieters bij zitten. “Dat is op de uitslagen in één oogopslag te zien. Als er een keer een ongunstige

les

uitslag komt, dan weet ik dat ik alert moet zijn. Dat is even schrikken, maar kan gebeuren.”

Lekker in haar vel

Voor je zintuigen gebruiken, dat is Goverts credo. “Naarmate je langer boert weet je waar je goed op moet letten. Een zieke koe zit niet lekker in haar vel en dat merk je snel. Door rondom het melken goed naar de dieren te kijken, en alert te zijn op bijvoorbeeld een mortellarolucht, kan je snel ingrijpen en behandelen.” Voor minder dan complete diergezondheid lijkt Govert het niet te doen. “Je bent met vee bezig en je wil dat het gezond is, dat de koeien presteren. Dat zie je in de melkgift, maar een gezonde veestapel

levert ook veel werkplezier op.” Dat gaat niet per se om productie, Govert zoekt de balans: “Productie is belangrijk, maar in combinatie met gezondheid. Momenteel is de productie 8.500 liter per koe per jaar. Dat kan nog wel hoger nu het quotum eraf is, maar de dieren moeten het wel aankunnen.” Bovendien beseft Govert vanuit zijn geloof dat je als rentmeester met je dieren en diergezondheid om moet gaan.

Koele stallen

Vier jaar geleden heeft Govert een nieuwe open stal bij de oude laten bouwen, met een doorloop tussen beide stallen. Met de nieuwbouw kwam er ook een nieuwe, 2x9 melkstal. “Ik ging van 1x8, dus dat gaat nu een stuk sneller. Ik blijf traditioneel

melken, zo kan ik goed kijken naar de dieren.” Met de bouw van de nieuwe melkstal is de uiergezondheid ook flink verbeterd. “Dat komt denk ik door het pulsatiesysteem en de laagliggende melkleiding. De melk wordt nu niet meer naar boven gezogen, maar naar beneden. Zo worden de spenen minder belast.”

In het oude deel, waar de droge koeien staan, staan ventilatoren voor de nu broodnodige verkoeling, het nieuwe deel is open en geïsoleerd. En dat is te merken. Het is er een stuk koeler. Het is even voor het middaguur en op het pad voor de stal staan al een paar koeien te dreutelen bij de draad. Govert begrijpt de hint: “Ik haal ze zo naar binnen, ze kunnen vanavond weer de wei in.”